

LETO II.

ŠT. 13

ČAS HITI

GLASILO

METLIŠKE

MLADINE

NOVO LETO

Poslednji dnevi teko, **staro se umika novemu**, kar je popolnoma prav; tudi med ljudmi. Novega se vsi veselimo, naj bo dobro ali slabo, tega nihče ne more vedeti, predvideti ali šlogati iz kave, kart, dlani. To je naravni zakon in basta; tudi Vsemogočni noče spreminjati tega zaporedja...

Ugasnile bodo luči... Vsak čas bo polnoči, upi se bude, gledamo v prihodnost, obeti se prepletajo po glavi. Skok nazaj... Zdaj! Hura! Srečno, srečno, srečno..! Stisk rok, poljubi, objemanje, tuljenje, veselenje! Srečno tudi tebi, pa tebi, pa vam, vsem! Same želje, hinavske, petolizniške ali prisrčne, prijateljske, res iz srca. Odpustim ti vse, prav vse, to je že bilo, to je za nami! Glejmo naprej, ne očitajmo si starih, grdih in gnusnih grehov! Bodimo srečni, vsaj zdaj, saj je novo leto, nova pričakovanja; vse bomo pričeli znova, ne tako kot lani, vse prav vse bo drugače, vsi si bomo prijatelji ali vsaj tovariši... Nič več gospod, jaz sem tovariš! Seveda! SKRECNO! Hvala!.. Glej ga, Tine! Pa Jože, Stane, Matjaž, Vera, Manja... Srečno! Spomni se... ah, to je pozabljeno, vse slabo je z današnjim dnevom izbrisano iz možgan, vse črno naj izgine, mladi smo, mi se ne bomo arzeli, oslarija, nesmisel, kozlarija... Je mogoče? 1966. leto! Dvajset let smo stari, sem star. Je ne regrette rien! JE NE REGRETTE RIEN!.. Poljubi me, brez zlega namena, tako, pa mene... Dajte no, saj to je... Srečno! Hej, vi! Srečno! Smeh, žareče oči, odprta srca, okajeni možgani, z vinom izbrisan spomin. Zato: Srečno!

Je tretji januar, zažmane oči gledajo, usta ne odzdravijo na: Dober dan! Na prijazen: Dober dan. Iz možgan je izhlapela sreča in vrnil se je spomin... Spet sem gospod, ti pa barabado novega leta...

P.P.

Novo mesto, 22. dec. 1965

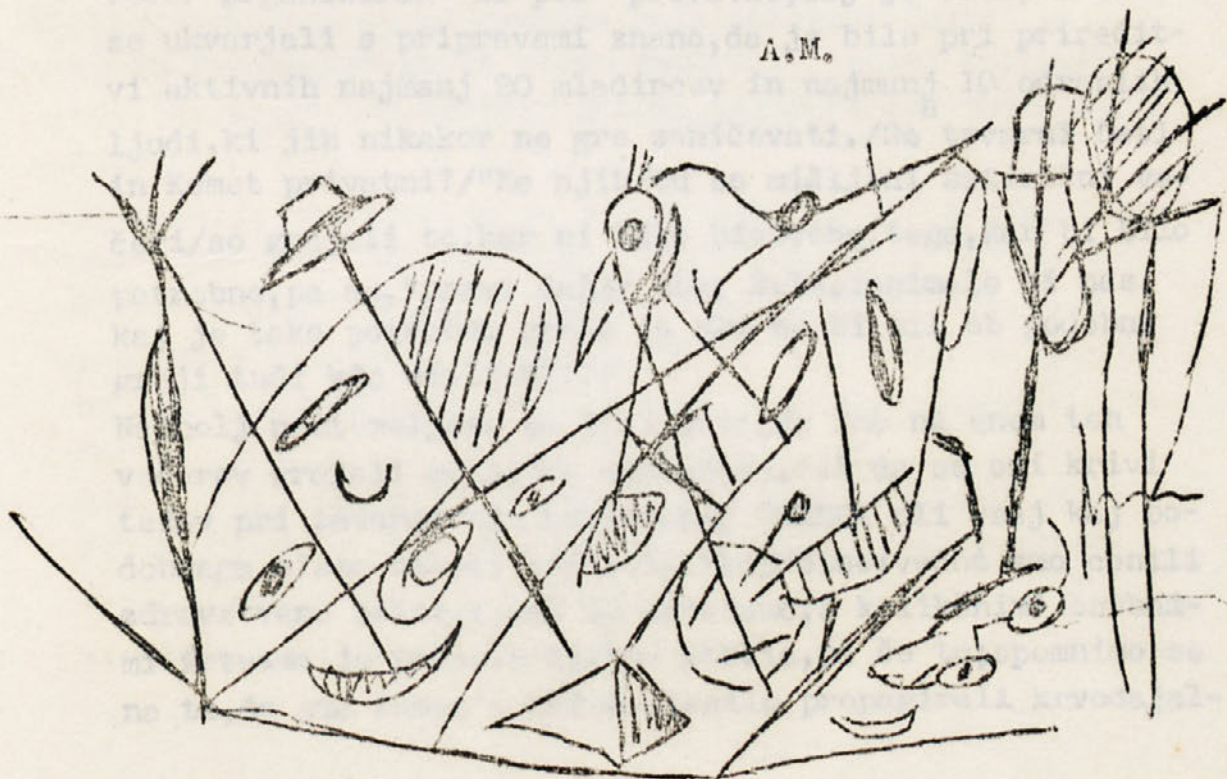
FOLKLORA-suženj posameznikov

Rada bi se le bežno dotaknila folklore, ker me to področje neizmerno zanima. Takoj v začetku moram ugotoviti, da je bila metliška sekcija na zunanji v redu in da je odigrala pomembno vlogo pri ohranjanju belokranjskega narodnega blaga; marsikdaj pa je razveselila gledalce s pristnostjo in z dobro izvedenimi točkami, ki pa se jih bi dalo bolje zrežirati, jih ugladiti in obarvati z elastičnostjo, razživeti vse plesalce, posebno še recitatorje in napovedovalce. Plesi, recitacije in vezni tekst naj bi se zlili v organsko enoto, ki bi dajala videz uglajenosti, nenatrpanosti in nevsiljivosti. Najrazličnejša izstopanja na odru kvarijo harmonijo in nas nehote navdajajo z mislijo, da ima skupina "dirigenta," ki tudi na odru poveljuje. Opazila sem tudi, da bi se dalo skupino razširiti in ne motim se, če trdim, da članov ne bi bilo težko dăbiti. Imam občutek, da se je skupina zbrala le po simpatijah, ljubosumno se je skrivala pred ostalimi, kot da se bđji, da se ne bi še kdo včlanil, popestril skupino in prispeval svoj delež. Folklor ni stvar posameznikov, to je naše skupno bogastvo, ki ga ne bi smel nihče omejevati v ozek krog individuov, nasprotno, trđditi bi se morali, da bi se za to blago zanimalo vedno več ljudi. Smisel naj bi torej iskali v množičnosti, ne pa v zaslugah posameznikov na tem področju, v vrste bi morali vabiti ljudi na primeren naćin, ne pa jih imeti za "nadomestke" onih, ki noćejo nastopati. V folklori prikazujemo belokranjske navade, pesmi, šegavost, obićaje, prijaznost in druŕabnost preprostega, morda malo naivnega kmećkega ćloveka, ki dobi svoje pravo mesto v druŕbi, v veselih igrah. Posamezniki ne smejo odtujevati teh ćudovito lepih navad, jih strahopetno spreminjati v neko ćudno tradicijo, da ima pravico ohranjanja tega uboga pešćica, morda rutiniranih in avtoritativnih oseb na tem področju, nas navdajati z ob-

čutkom, da je obujanje tega res odvisno od posameznikov, njihove dobre volje oz. nevolje, od njihove naklonjenosti določenim osebam, ki imajo po njihovem pravico, a ne tudi volje za dejavnost in odgovornost, ki so se je lotili. Vrata je treba širše odpreti, dovezetni moramo biti za pametne predloge, izboljšanja, a pri tem ne prežiti meje, se pravi, ne kvariti originalnosti zapuščine. Ne prikrajajmo, vsaj v tem primeru, starega novemu, s tem blede izvirnost, ne prepuščajmo vsega zgolj golemo slučaju ali ambicioznim posameznikom, ki hočejo v sklopu oživljanja zriniti naprjaj svoj JAZ iz kakršnega koli razloga, ki hočejo držati vajeti v svojih rokah in z njimi vse ostale pravice. Običaji iz preteklosti naj bodo enaki tudi v sedanjosti, čeprav je zdaj 20. stoletje. Bodimo tudi take skromni!

Če dovolite, bi še nekaj vprašala: Ali se ne bi dalo vsako leto organizirati neke vrste folklorni festival? Nedvomno bi prireditev privabila mnogo ljudi in bi pospešila turistično sezono v Beli krajini.

A.M.

MOST MED BREGOVOMA

Pod tem naslovom je Delo 23.xII. 1965 objavilo članek, ki naj bi razjasnil nekatere probleme v metliški mladinski organizaciji, če napišemo natančneje, članek, kjer sta tovariša Ivan Žele in Jože Žabčič razpravljala o mladinskem klubu, o mladinskih satiričnih večerih in o našem glasilu. Naslednji odgovor imenovanemu članku nima nikakršnega namena nasprotovati izjavam predsednika OSZ, ampak je pisan zgolj z željo, da o zadevi slišimo tudi drugo plat zvona.

Popolnoma soglašamo s tovarišem Želetom, da je klub postal smetišče!/, ko so ga prejeli v svoje upravljanje mladinci/ne smemo pa pozabiti, da so imele skoraj vse metliške organizacije v klubu sestanke, da smo delali list, gledali televizijo, da je klub uporabljala brigada itd. Torej klub le ni bil zgolj "smetišče," kjer se je samo kritiziralo, nič pa naredilo!/, da je mladina premalo sodelovala z odraslimi, ki bi mladincem brez dvoma svetovali. NE MOREMO soglašati z izjavo, da je bil zadnji satirični večer organiziran "na pol" privatno, saj je vsem, ki so se ukvarjali s pripravami znano, da je bilo pri prireditvi aktivnih najmanj 20 mladincev in najmanj 10 odraslih ljudi, ki jih nikakor ne gre zaničevati. /So tovarni Beti in Komet privatni?/"Na njih/tu so mišljeni satirični večeri/so grajali to, kar ni bilo bistveno, tega, kar bi bilo potrebno, pa ne," pravi dalje tov. Žele. Zanimalo bi nas, kaj je tako potrebno graje in ali ne bi bil ob podobni graji tudi kdo uželjen?!!!

Najbolj neutemeljena pa je izjava, da smo na enem teh večerov grajali metliške zdravnike, češ da so oni krivi težav pri zavarovanju kmetov. Kaj TAKEGA ali vsaj kaj podobnega nismo nikoli izjavili. Nasprotno: vedno smo cenili zdravstvene delavce, saj se zavedamo, s kolikšnimi osebnimi žrtvami je povezan njihov poklic, pa še to; spomnimo se na to, da smo ravno v našem glasilu propagirali krvodajal-

ake akcije, da smo imeli z nekaterimi zdravstvenimi delavci prav prijetne intervjuje." S podobnimi rečmi so se zamerili večini Metličanov. "Ne vemo, če bo to najbolj držalo. Kot nasprotje naj povemo samo to, da so bili satirični večeri šrog od drugega bolj obiskani. Zadnji pa sploh. Potemtakem se le nismo zamerili "Večini Metličanov," če pa se smo, se prav gotovo nismo "s podobnimi rečmi."

Iz Dela je razvidno, da se o podobnih napakah precej razpravlja, vendar kot vse kaže, razpravlja se za hrbtom mladincev. Tov. Žele pravi: "Večkrat sem jim svetoval, da bi posamezne kritične pojave NAJPREJ SKUPNO pretresli, ne da bi jim hotel vsiliti svoje učenje, a se niso oglasili pri meni."

Res bi bilo bolje, da smo najprej skupno pretresli napake in jih šele nato objavili v časopisu. Bilo bi prijetneje za vse skupaj. In ne iščimo za vsakim stavkom, ki ga izrečejo ali napišejo mladinci, nekoga, na katerega ta stavek leti!

ROKOMET

Rokometaši so edina **sekcija, ki pri metliškem Partizanu** še diha in ki ni pod vplivom razmer vrgla puške v korožo. Ti mladi ljudje so res, če rečem po domače, trdokožni in delujejo, čeprav nimajo za to nikakršne spodbude ali kaj podobnega. S športom se ukvarjajo res iz golega veselja. Morda prav zato lahko spregledajo pomanjkljivosti ali prebrodijo težave, ki jih ni malo. Pogledajmo pod kakšnimi pogoji delajo in kaj so naredili.

Moštvo ima dres, dve žogi, a to je tudi vse. Hlačke in copate si morajo oskrbeti sami. Igrišče na Pungartu je stalo tri milione, to brez prevleke, ki bi bila potrebna, a ni sredstev. Dogajalo se je tudi to, da je prostor, ki je namenjen zgolj za športne prireditve, Komet uporabljal za delavni prostor pri gradnji skladišča... Treninzi so odpadli.

Če so rokometišči odpotovali na tekmo v drug kraj, so dobili le za vožnjo, moramo razumeti, da ni dežarja, prehrana pa je bila njihova skrb in njihov lastni izdatek. Pa vendar so vztrajali..!

Veliko nedelj so nas rokometišči razvedrili s tekmami, ki so bolj ali manj uspale, kjer so ostali poraženi ali pa so zmagali, to niti ni toliko pomembno. Med važnejše letošnje akcije rokometišev moramo brez dvoma šteti dva turnirja. Prvi naj bi nadomestil propadlo medobčinsko ligo. Tekmovanje so potekala po turnirskem sistemu, ker je bilo za ligaški sistem na razpolago premalo sredstev. Organizacijsko je turnir odlično uspel, Metlika pa je zasedla drugo mesto. Spomladi bo enak turnir v Črnomlju; prvak s tega tekmovanja pojde na kvalifikacije za ljubljansko consko ligo.

Drugi takšen turnir, ki je prav tako uspel, metliški roko-

metaši pas so zasedli prvo mesto, je bil posvečen 600-letnici Metlike. Za zasluženno prvo mesto so prejeli pokal; to je hkrati tudi edino priznanje fantom, ki kljub nezanimanju ~~ostalih~~ ostalih ne menijo odnehati.

Kako dolgo bo še tako ?

P.M.

" JE BILA DOVOLJ TOPLA ?"

tako vprašuje tovarišica Stezinarjeva, ko prideš čist in svež izpod prhe: "Je, odlična je bila!"

Kopališče pod pošto oboskuje vedno več ljudi. Tov. Stezinarjeva pravi o tem sledeče: "Vse bi bilo v redu, če bi imelo kopališče večji kotel. Tako pa morajo ljudje čakati, ko pridejo na kopanje, ker je kapaciteta kotla premajhna. Tudi to je nerodno, ker skoraj vsi kopalci pridejo proti večeru. Če bi prihajali od 13 ure, ko kopališče odpremo, pa do 19^h, ko ga zapremo, bi še nekako šlo."

In res. Vedno več ljudi je prihajalo. Sobota je. Radi bi bili čisti. In to samo za sto dinarjev.

Vsakemu posebej se tov. Stezinarjeva nasmehne in za vsakogar najde prijazno besedo, čeprav njeno delo ni najbolj prijetno.

G=F

NOBENE PRITOŽBE

Pred novim letom nas je zanimalo, kako so Metličani zadovoljni s privatnimi obrtniki in s privatnimi gostilnami. S tem namenom smo se postavili na Glavni trg in čakali. Sprva nič zanimivega. O, pač! Kmalu je mimo nas prikorakala ženska z res lepo urejeno pričesko:

"Oprostite, si delate "frizuro" sami?"

Dgabelo nas je pogledala, češ kaj vas to zanima, nato pa dejala: "Ne! Že več let se lepšam pri ŽUPANIČU. Zakaj hodim tja? Všeč mi je prijaznost osebja pa tudi z delom sem zelo zadovoljna... Ja, še vedno bom zahajala v isti lokal, dokler bom pač hotela biti lepa!" Nasmejala se je in odšla dalje. NI se pa pozabila pogledati v Murnovi šipi.

Prvi zapis smo imeli. Čakali smo dalje; "dobiti" moramo nekoga možakarja: "Dober dan, od kod pa vi?" smo prijazno pozdravili in čakali, če smo "pritisnili na pravo struno."

"Pri MEŽNARŠIČU smo debatirali ob dobri kapljici. Saj še ni tako pozno, kajne? V gostilni sem zelo rad, saj se počutim kot doma, boljše. Pa odlično vino imajo, tudi za pod zob dobite... Sicer pa, pojdite tja!"

Niti spogledati se še nismo mogli, ko je primaširal mimo možiček z vrečo na rami: "Teško, stric?"

"Niti ne! Le to je dobro, da pri "STUPARJU" hitro narede. Bilo bi hudo, če bi morali dolgo čakati!" In že je odšel dalje. "Bomo ustavili tudi to gospo, ki nese v mreži kup stvari?"

Niti odločili se še nismo, ko je Marjan spregovoril: "Nakup pred novim letom? So vas hitro postregli?"

"Kdo je pa pri "Šturmu dolgo čakal?" in že je bila mimo nas. Najbrž jo doma čakajo otroci...

Če bi nas kdo opazoval, bi menil, da smo vsiljivi. Morda smo tudi bili: "Hej, fant! Kdo te je ostrigel?"

"Pri PRUSU! Ne bojim se več k frizerju! Tudi bombon sem dobil!" se je smejal fantiček, ki ga je očividno zeblo v ostrижeno glavo.

Iz RAJMARJEVE se je primajal mož srednjih let. Prepeval si je! Naj bi ga še vprašali, če je zadovoljen?

Premaknili smo se na Drage, seveda s svinčnikom in papir-
jem v roki. Sreča! Pogledaj jo! Vprašaj, zdaj si ti na vrsti!
"Od gospe SLAVICE?"

"Da! Mar nisem lepa? In to zelo hitro in poceni!"

Bilo nam je žal, da nismo ženske; lahko bi stopili notri pa
bi bili mnogo lepši in veselejši.

"Kaj menijo stranke o frizerju MAJZLJU?" je nekdo zavpil.
Stekli smo pred Tanekovo hišo, kot da nič ne nameravamo, in
čakali. Eno ga! Hudiča! Z nekom se pogovarja. Prisluhnili smo:
"...v redu! Veliko mlajši si videti! Ne "cuka?" To je dobro!
strigel sem se v Ljubljani, pa..." Mimo je pridrvel motor in
naš intervju je odpadel. Nekaj pa smo le slišali...

Še o MURNOVIH moramo zvedeti... Najbolje je, če zavijemo kar
sami v lokal. Ni bilo treba dvakrat reči, zato pa smo šli ven
toliko težje. Z nekaj besedami povedano: Odlično pecivo, od-
lična postrežba, odlična higiena in pristna prijaznost. Že-
lite še kaj?

Naša akcija je bila s tem končana. Zanima nas, če bodo stran-
ke menile drugo leto isto o naših privatnikih.
V to niti ne dvomimo!

m, t, v, j, b, š,

M O Ž G A N I

V nekem mestu je pričela iznajdljiva ženska tehtati mož-
gane. Ostala je brez strank.

SKLEP: Ne poskušajte žaliti ljudi-teža njihovih možgan naj
ostane v tajnosti.

J. V.

» Klub «

Majhne mizice, udobni stoli, televizor, revije, časopisi, topel zrak in družba ob prijetnem kramljanju. Tako naj bi izgledala klubska soba, prostor, kjer naj bi se sestajali mladi ljudje izmenjavali mnenja, se pogovarjali o delu, o prihodnosti, problemih in seveda o zabavi. Soba bi bila zbirališče vseh, ki so pripravljeni delati in se po opravljeni nalogi razvedriti s plesom, zabavnim večerom, igranjem šaha ali s podobnim.

Tako bi bilo lahko tudi pri nas, saj se ne moremo pritožiti, da nimamo sobe, čeprav je bila prejšnja večja, lepše urejena. Zdaj je tam razred, klub pa se je preselil v manjšo neprepleskano sobo. V prostoru vadijo tudi tamburaši. Tako, da klub uporablja mladina in tamburaška skupina, kar je brez dvoma nepravilno. Napačno bi bilo mnenje, da imamo mladinci kaj zoper tamburaše, nasprotno, veseli smo, da je skupina ponovno zaživela, a prostor je vsekakor premajhen, da bi lahko služil več namenom.

Sobo, ki je zdaj neurejena, bi se dalo adaptirati v prijeten prostor in to z minimalnimi sredstvi in žrtvami. Ko bi bilo to vse nared, bi mladinci morali pametna je nastopiti in se pokazati organizatorje. Razni literarni, glasbeni, filmski in drugi večeri bi pritegnili v klub marsikaterega človeka. Uspeh se ne bi pokazal v množičnosti obiska, ampak v zanimanju, ki bi ga vzbudil določen večer in v samozadovoljstvu, da smo nekaj prispevali k razvedrilu Metličanov.

Ni potrebno posebej poudarjati, da bi podobna organizacija klubskega življenja vsaj delno preprečila negativne pojave med mladino, ki so iz dneva v dan bolj pereči in zaskrbujoči.

SMO NA PRAVI POTI ?

V tej stalni rubriki bomo skušali bralce seznanjati z napakami, ki bodo nastale v metliški mladinski organizaciji. Vsak bralec pa ima pravico javno izraziti svoja opazanja z dopisom na naše glasilo. Sestavek bomo gotovo objavili.

Kakor je včasih mestni mladinski aktiv vsaj malo migal, tako je zdaj njegova dejavnost popolnoma zamrla. Ne merim dela po sestankih in govoričenju, a moram na žalost ugotoviti, da se metliški mladinci niso sestali že nekaj mesecev. Če hočemo temu poiskati vzroke, se najprej ustavimo pri vodstvu, ki je z eno besedo rečeno: Zanič. Nezmožno je opravljati delo, ki mu je zaupano. Pa ne samo vodstvo, tudi pri mladincih je opaziti neko malodušje, ki je brez dvoma pogojeno z lenarjenjem in z nezanimanjem za življenje okrog sebe. Včasih smo iskali vzroke za nedejavnost pri ostalih organizacijah, zdaj pa si moramo priznati, da smo sami krivi stanja, kakršno trenutno vlada v aktivu.

Če se ozremo na pretekle dogodke, bomo ugotovili, da je prišlo do negativnih pojavov med metliškimi mladinci ravno v času, ko je bila organizacija razpuščena in brez pravega vodstva. Neizpodbitno je, da se je bolje oprijeti dela, kot pa počenjati dejanja, ki spominjajo, tako ostro rečeno, na kriminal in ki kvarijo ugled vsem mladincem in ne samo storilcem.

Odločimo se vendar za pravo pot !

P.P.

R A Z P R A V A

Razpravljati o upravičenosti oz. neupravičenosti kritike je težko, da pa je kritika potrebna, o tem nihče več ne dvomi. Že vzgojni smoter v osnovni šoli zahteva od učitelja, da vzgoji osebnost, ki bo poleg ostalega tudi kritična, kajti; kaj nam hoče človek, ki nima svojega mišljenja, prepričanja, človek, ki slepo in brez lastnega premisleka sprejme vse kar sliši, pa če je ali ni pravilno, če je ali ni osebno prepričan v to? Takih ljudi ne potrebujemo.

Upravičeno se torej lahko vprašamo: "Ali ima mladina pravico kritizirati? Ali lahko pove svoje mnújje?" Brez dvoma, da lahko! In če ob tem greši, če ne napiše najbolje ali če drugače misli kot odrasli, je že to kriviverstvo? Miško Kranjec pravi v Problemih: "Ali je zares le z njimi /tu misli mladino/ nekaj narobe, ni morda pri nas samih marsikaj narobe? Morda zato, ker "slabo" pišejo? Morda, ker narobe mislijo? Če slabše pišejo, je kriva njihova nena- darjenost ali pa so krivi sami. Če pa narobe, se pravi- če ne mislijo vse prev, smo jih pač MI VZGAJALI, ali so se vsaj ob nas vzgajali."

IN zdaj se dotaknimo metliških mladincev. Vesili se nam vprašanje: "Ali upravičeno tudi metliški mladinci kritizirajo, čeprav sami drže roke v žepih?" Kaj bomo odgovorili na prefinjeno zastavljeno vprašanje? Bomo obnemeli, skomignili z rameni ali se lotili tudi tega problema?

Če smo v listu/ali na satiričnem večeru/dotaknemo kakšnega problema, ga smešimo, s tem nikakor nečemo povedati, da je v Metliki vse narobe, da ne cenimo ljudi, ki delajo na določenem področju, ki smo si ga iz teh ali drugačnih razlogov, izbrali za tarčo. NE! Povedati želimo samo svoje mnenje, nikoli ne trdimo, da je le to pravilno, ne postavljamo se v vlogo sodnika, ampak v vlogo opazovalca, ki bi rad izrazil svoje misli ob določeni stvari, ne pa, da bi vse negiral ali enačil z ničlo. Svoje mnenje, naj bo pravilno ali napačno, pa lahko vsakdo izrazi, saj se le

iz nasprotij mnenj porodi pravilna rešitev, ki tudi pokaže, katero mnenje je bilo pravilno oz. napačno. Priznamo, da se motimo v svojih ocenah dogajanj okrog sebe. Lastimo pa si pravico, da javno izražamo svoje mnenje, ki morda nasprotuje mnenju starejših in upamo, da nam tega ne bo nihče branil. In če ob vse kritiziranju držimo roke v žepih? Smo še vedno upravičeni do kritiziranja? Tega si ne bi upali preveč trdno zagovarjati in brez sramu priznamo, da bi morali pomesti najprej pred svojim pragom/kar smo že začeli/, priznamo, da je naša organizacija "pod psom." Lahko vprašamo: "Je to naša krivda in res samo naša?" Del krivde moramo prevzeti, del pa je nekje drugje. Odvisno je le od tega, kateri del je večji.

Pa še to: Ali so metliški mladinci res samo kritizirali? In če so, ZAKAJ? Zakaj se ni mladinska aktivnost usmerila recimā v politično ideološko delo? Zakaj niso bili mladinci aktivni drugje? ZAKAJ? Ne smemo pozabiti, da je v Metliki okrog 60 mladincev - vsi pa niso navdušeni kritiki! Kje so bili ostali mladinci, ki niso kritizirali, ki niso nikjer in nič delali? Kot kaže so bili "na boljši poti," saj se niso nikomur zamerili. Ostali pa, ki so delali/pa čeprav samo kritizirali/, so z eno besedo "balavci." Kaj lahko iz tega zaključimo?

SPANJE

Spanje je vir življenja, posebno še, če je to spanje organizirano. /Vsaka podobnost z metliškimi organizacijami je le slučajna./

LOGIKA

Kdor ni pogledal dlje kot čez Gorjance, misli, da je videl ves svet. Kdor je videl samo seme, misli, da je on SVET.

KLOFUTE... KLOFUTE... KLOFUTE... KLOFUTE... K

Invalid

I. Oprostí, si ti vojni invalid?

II. Ne, povojni! Dvakrat sem šel po stezi za gradom v mlin.

SKLEP: Ne hodite po omenjeni stezi ali pa dobite človeka, ki jo bo uredil. Vendar je prvo lažje izvedljivo.

IZNAJDLJIVOST

I. Želite?

II. Močno baterijo, prosim!

I. Kaj namate električne razsvetljave?

II. To že, a bi rad kdaj zvečer višel, kateri film igra. Izložba, kjer so slike, namreč ni razsvetljena.

SKLEP: Varčevanje z električnim tokom ali dobrovidnost nekaterih.

Kritika

I. Kaj pa tako kričite in preklinjate?

II. Kritiziram "Čas hiti."

SKLEP: To je primer konstruktivne kritike!

REKEL JE NA GLAS

Povej mi, komu si v žlahti pa ti povem, kje si v službi!

SKLEP: S tem se je zameril stricu. Zdaj pometa ceste.

Standard

I. Kaj mislite, zakaj nimajo Metličani avtobusne postaje.

II. Zato, ker jih ima večina osebne avtomobile.

ROTACIJA

Človek lahko pade na živalski nivo, medtem ko žival ne more pasti nižje.

